

Sensiz

– Halil Aktas · 09 Temmuz 2012

SENSİZ

Dolaştım bu şehir'i, yürüdüm sokak sokak
Gülmedi bana kimse, yanımda yoksun diye
Önceleri severdim, şimdi olmuşum korkak.
Ben sevgi adamıydım, şimdi bu korku niye.

Her yanım hüznü dolu, her gün içim acıyor
Sanki bütün mahlukat, beni koyup kaçıyor,
Saramadım geriye, zaman gelip geçiyor,
Çok yalvardım Allaha sen yanımda ol diye.

Hiç sönmeyen bu özlem, yanıp tutuştu bende,
Sönmeyecek ebedi, bu can varken bedende,
Dururken ağlıyorum, diyorlar ne var sende,
Böyle dörtlükler kaldı, senden bana hediye.

Çok sevmek ne zor imiş, asla unutulmuyor,
Sanki ıssız bu şehir, sensiz yüzüm gülmüyor,
Yüreğim kan ağlıyor, bunu kimse bilmiyor,
Her yöne bakıyorum, sen geleceksin diye.

Hayalini yaşattım, gezdiğimiz her yerde,
Dolaşıp duruyorum, öyle eski günlerde,
Ayak izlerin kalmış, her sokak, her cadede,
Sensiz olamıyorum, güleliyordum niye?

Yokluğun ne zor imiş, sanki bu dünya bomboş,
Hani bir laf vardır ya, içmeden olmuş sarhoş,
Zaman geçip gidiyor, yüreğim boş, içim boş,
Yalvarıyorum rabbim, onu geri ver diye.

Halil aktas 1 temmuz 2012